

Etiket

– berberce · 05 Temmuz 2025

Ne iş yaparsanız yapın, insanları asla tam anlamıyla çöremezsiniz. İnsan denilen mahlûk, çözülmesi imkânsız bir bilmece gibidir. Hatta bazen kendini bile anlayamazken, başkasını anlamaya kalkması, denizde susuz kalıp gökyüzünden yağmur beklemek gibidir. Bedava peynir yalnızca fare kapanlarında olur. Eğri oturalım, doğru konuşalım... Hepimiz biraz öyleyiz.

Kendisini anlamlandıramayan, bir kimliğe oturtamayan ya da kendi iç dünyasında kaybolmuş bazı insanlar, başkalarına rol biçmeyi görev bilir. Çünkü en kolay yol budur. İnsan, bilmediğinden korkar ve korktuğunu ya etiketler ya da yargılar. Bilin ki, sizin bildikleriniz karşınızdakinin anlayabildiği kadardır. Susuzluktan ölüyor olsanız bile bir nehrin tüm suyunu içemezsiniz. Herkes kapasitesi kadar alır, gerisini ırmağa bırakır.

Sizi verdikleri etiketlerle tanıyacaklar, o etiketlerle anlatacaklar. Sağcı, solcu, deli, sapık, sarhoş, yobaz, mason... Liste uzar gider. Hâlbuki her insan, kimliğinden önce bir kalptir, bir hikâyedir, bir sancıdır. Ama işte; çoğu, en kolayına kaçıp bir isim, bir sıfat yapıştırmayı sever. Çünkü tanımlamak, anlamaktan daha kolaydır.

Kendi hayatınızın anlamını sizden başka kimse yazamaz. Başkalarının sizi hangi başlığa koyduğu değil, sizin hangi cümleyi kurduğunuz önemlidir. Unutmayın, bazı insanlar sizin suskunluğunuzda bile cümleler uyduracaktır. O yüzden bırakın, söylesinler... Siz nehrinize akmaya devam edin.

"İyilik yap hatırlanmaz, yanlış yap unutulmaz. Sen kimsenin yapamaz dediğini yap; çünkü söylemeseler de akıllarından çıkmaz." der Tolstoy, sınavlarda uygulanan dört yanlışın bir doğruyu götürdüğü sistem tersine çevrilir, bir yanlış dört doğrunuzu hatta tüm doğrularınızı götürür.

Ne güzel söylemiş İbn- i Sina:

" İnsanın duyduğu acıdan duman çıksa, dünya ebediyen karanlığa bürünürdü."